

یک «حوصله ندارم» ساده یا زنگ خطر؟

یک فیلم را پلی می‌کنیم، چند دقیقه می‌گذرد و تلویزیون را

خاموش می‌کنیم. کتابی را که مدت‌ها برای خواندنش ذوق داشتیم، برمی‌داریم اما حوصله چند صفحه‌اش را هم نداریم. پیام دوستی را می‌بینیم و به جای جواب دادن، گوشی را کنار می‌گذاریم. حتی گاهی برای دیدن آدم‌هایی که دوستانشان داریم هم انرژی کافی نداریم، بعد، یک جمله آشنا مدام تکرار می‌شود: «حوصله هیچ چیز را ندارم.»

به گزارش ایرانزندگی، گاهی اسمش فقط خستگی است؛ چند روزی فشار کاری و فکری زیاد شده و بدن و ذهنمان استراحت می‌خواهد. اما گاهی ماجرا طولانی‌تر از این حرف‌هاست؛ روزها می‌گذرند و نه فیلم، نه کتاب، نه معاشرت و نه حتی کارهایی که قبلاً حالم را خوب می‌کردند، نمی‌توانند ما را سر ذوق بیاورند.

در میان اخبار منفی، نگرانی‌های اقتصادی و اجتماعی، فشارهای روزمره و بمباران مداوم اطلاعات، ذهن هم ممکن است فرصتی برای آرام گرفتن پیدا نکند. اما مرز میان یک بی‌حوصلگی طبیعی و وضعیتی که باید جدی‌تر گرفته شود کجاست؟ آیا باید منتظر بمانیم تا انگیزه خودش برگردد یا می‌توان با چند قدم کوچک دوباره حرکت را آغاز کرد؟

دکتر فاطمه فروزش یکتا، روان‌شناس، روان‌درمانگر و عضو هیئت علمی دانشگاه، در گفت‌وگو با خبرنگار ایرانزندگی از همین نقطه آغاز می‌کند؛ از اینکه بی‌حوصلگی همیشه نشانه یک مشکل روانی نیست، اما مدت و شدت آن می‌تواند زنگ هشدار برای توجه بیشتر به حال خودمان باشد.

بی‌حوصلگی؛ یک احساس طبیعی که باید مدت آن را جدی گرفت

دکتر فاطمه فروزش یکتا، روان‌شناس، روان‌درمانگر و عضو هیئت علمی دانشگاه، درباره اینکه چرا گاهی فرد حتی از فعالیت‌هایی که پیش‌تر برایش لذت‌بخش بوده‌اند، لذت نمی‌برد، می‌گوید: «بی‌حوصلگی و بی‌انگیزگی می‌تواند در زمره هیجانات طبیعی انسانی شمرده شود. همه انسان‌ها هیجانات مختلفی را تجربه می‌کنند؛ همان‌طور که لذت، شوق، ذوق و احساس‌های خوشایند طبیعی هستند، احساس بی‌انگیزگی و بی‌حوصلگی نیز طبیعی محسوب می‌شود.»

او تأکید می‌کند: «چیزی که این وضعیت را نگران‌کننده می‌کند، مدت زمان تجربه این هیجانات است؛ یعنی اگر این بی‌حوصلگی و بی‌انگیزگی به‌صورت مداوم، حداقل دو هفته پشت سر هم و روزله ادامه داشته باشد، آن موقع ما نگران می‌شویم و این وضعیت نیاز به بررسی بیشتر دارد.»

خستگی است یا نیاز به بررسی بیشتر؟

فروزش یکتا درباره اینکه چگونه می‌توان تشخیص داد بی‌حوصلگی ناشی از خستگی و نیاز به استراحت است یا می‌تواند نشانه بی‌انگیزگی و فرسودگی روانی باشد، توضیح می‌دهد: «برای تشخیص اینکه این بی‌حوصلگی و بی‌انگیزگی چقدر طبیعی است، نیاز به استراحت را می‌توانیم برای خودمان تأمین کنیم؛ یعنی از این دنیای شلوغ و پرسرعت‌تری که درگیرش هستیم، فاصله بگیریم و یک فرصت استراحت کوتاه جسمی و ذهنی به خودمان بدهیم.» او ادامه می‌دهد: «مثلاً یک مراقبه کوتاه چند دقیقه‌ای، انجام ندادن هیچ کاری و صرفاً توجه به بودن در زمان حال، استراحتی است که به صورت ذهنی می‌توانیم به خودمان بدهیم. استراحت بدنی، خواب کافی و تغذیه مناسب هم می‌تواند کمک کند.»این روان‌شناس اضافه می‌کند: «اگر این حالت با استراحت برطرف شود، پس ما نیاز به استراحت داشتیم» ولی گاهی اوقات با استراحت هم این وضعیت برطرف نمی‌شود که آنجا نیازمند بررسی و ارزیابی بیشتر است»

فشار اخبار و بمباران اطلاعات؛ وقتی ذهن فرصت آرام شدن ندارد

فروزش یکتا درباره نقش فشارهای روزمره، اخبار، نگرانی‌های اقتصادی و اجتماعی و قرار گرفتن مداوم در معرض اطلاعات را ایجاد بی‌حوصلگی می‌گوید: «اخبار معمولاً چیزی است که جامعه ما با آن رویه‌روست؛ اخبار منفی، روزمره و مداوم، استرس، پلانتکنی و بی‌خبری از اینکه چه اتفاقات بدی ممکن است خیلی زود برای انسان پیش بیاید و فشارهای اقتصادی، افراد را در یک استرس مداوم و مزمن قرار می‌دهد.»

او توضیح می‌دهد: «وقتی بدن در حالت استرس مداوم قرار می‌گیرد، یک لوپ منفی در بدن شکل می‌گیرد. وقتی با یک استرس حاد مواجه می‌شویم، بدن در حالت بقا قرار می‌گیرد و می‌خواهد در وضعیت جنگ، گریز، فرار یا تسلیم شدن قرار بگیرد تا بتواند از خودش دفاع کند و دوام بیاورد. ممکن است ده یا پانزده دقیقه در این حالت باشیم و بعد بدن به حالت عادی برگردد، اما وقتی استرس مداوم و روزمره تکرار می‌شود، افزایش کورتیزول و هورمون‌های

استرس باعث می‌شود به فرسودگی روانی برسیم.» فروزش یکتا تأکید می‌کند: «بدن به صورت مداوم در حالت هشدار قرار می‌گیرد؛ قلب مرتب بیش از اندازه کار می‌کند، تنفس سریع‌تر می‌شود و افزایش کورتیزول به سیستم ایمنی آسیب می‌زند. سیستم ایمنی ضعیف‌تر می‌شود، اندام‌های مختلف بدن تحت تأثیر قرار می‌گیرند و فرد در معرض اختلالات روان‌تنی قرار می‌گیرد. در این شرایط از نظر روحیه هم فرد تضعیف می‌شود و شرایط برایش سخت‌تر می‌شود.»این روان‌شناس درباره نقش شبکه‌های اجتماعی و محتوای کوتاه نیز می‌گوید: «اینکه استفاده از محتوهای کوتاه باعث شود مغز حوصله فعالیت‌های بلندمدت نداشته باشد، بیشتر به علاقه و انگیزه فرد برمی‌گردد. کسی که به موضوعی علاقه‌مند باشد، مثلاً فیلمی را دوست داشته باشد، هرچقدر هم آن فیلم طولانی باشد می‌تواند تمرکزش را ادامه دهد و آن را تا آخر دنبال کند. با کتابی را که در یک موضوع مورد علاقه‌اش است، هرچقدر طولانی باشد می‌تواند مطالعه کند و حتی متوجه گذر زمان نشود.»او با اشاره به مفهوم «غرقگی» در روان‌شناسی ادامه می‌دهد: «آدم‌ها برای اینکه حال خوبی را تجربه کنند، باید موضوعاتی در زندگی‌شان داشته باشند که وقتی مشغول آن می‌شوند، متوجه گذر زمان نشوند و در آن فعالیت غرق شوند» فروزش یکتا در عین حال می‌افزاید: «اینکه افراد حوصله مطالب طولانی را ندرارند، می‌تواند به دلیل تکنولوژی باشد. اگر می‌خواهیم یک آموزش ببینیم یا یک کتاب آموزشی خیلی طولانی را با حوصلی مختلف مطالعه کنیم، می‌توانیم از تکنولوژی استفاده کنیم و با استفاده از هوش مصنوعی مطالب را خلاصه کنیم و به هدفمان برسیم؛ چون مهم، رسیدن به هدف و چیزی است که می‌خواهیم از آن مطالعه به دست بیاوریم.»

جامعه و فرهنگ

زندگی منهای اینستاگرام

فضای مجازی تصویری بی‌نقص از زندگی می‌سازد؛ تصویری که با واقعیت فاصله دارد و، اما یک سوال: شبکه‌های اجتماعی تا کجا قرار است فرهنگ ایرانی را تغییر دهند.

باشگاه خبرنگاران جوان- فکرش را بکنید؛ چند نفر از ما رأس ساعت چهار صبح از خواب بیدار می‌شویم تا ورزش کنیم؟ چند نفرمان بعد از بیدار شدن، یک روتین مفصل پوستی و مویی داریم، خانه را مرتب می‌کنیم، صبحانه‌ای رنگارنگ و سالم آماده می‌کنیم، قهوه‌مان را در یک فنجان خوش‌رنگ می‌ریزیم و بعد، با ظاهری آراسته و آرام، روزمان را آغاز می‌کنیم؟

چند نفر از ما واقعاً صبح‌ها را این قدر شیک و مرتب و بی‌دغدغه شروع می‌کنیم؟ زندگی واقعی معمولاً این شکلی نیست. خیلی وقت‌ها صبح با صدای زنگ گوشی از خواب می‌پریم، چند بار دکمه تعویق زنگ را می‌زنیم، با عجله لباس می‌پوشیم، صبحانه را نصفه‌نیمه می‌خوریم یا اصلاً نمی‌خوریم، دنبال جوراب و کتید و کارت بانکی می‌گردیم و در نهایت با عجله خودمان را به دانشگاه، مدرسه، محل کار یا باشگاه می‌رسانیم. خانه همیشه مرتب نیست، موها همیشه حالت‌داده‌شده نیستند، پوست همیشه شفاف نیست و قرار نیست هر روزمان با یک لیوان قهوه و لبخند به دوربین آغاز شود.

اصلاً شما کجای دنیا را دیده‌اید که زندگی آدم‌ها برای رفتن به دانشگاه، مدرسه، باشگاه یا سر کار، تا این اندازه «زیستی لاکچری» داشته باشد؟ حتی آدم‌هایی که در کشورهای توسعه‌یافته و شهرهای بزرگ دنیا زندگی می‌کنند هم بخش عمده‌ای از روزمرگی‌شان همان چیزی است که ما تجربه می‌کنیم: عجله، خستگی، ترافیک، کار، درس، خرید، قبض، دغدغه، اختلاف، آشنی، خنده، گریه و هزار و یک اتفاق کوچک و بزرگ دیگر که هیچ کدام الزماً قابلیت تبدیل شدن به یک استوری زیبا را ندارند.

بگذاریم! داشتیم می‌گفتم که زندگی قشنگ است؛ همان قدر جذاب، رنگی، پر از اتفاق و البته پر از فراز و فرود. اما زندگی، آن چیزی نیست که اینستاگرام هر روز به خورد ما، جوانان و نوجوانانمان می‌دهد.

اینستاگرام بخشی از زندگی را انتخاب می‌کند، قاب می‌گیرد، فیلتر می‌کند و بعد همان بخش انتخاب‌شده را به عنوان تصویری از «زندگی» پیش چشم ما می‌گذارد. تصویری که در آن آدم‌ها معمولاً خوشحال‌اند، خانه‌ها مرتب‌اند، سفرها همیشه دلچسب‌اند، رابطه‌ها عاشقانه‌اند، بدن‌ها ایده‌آل‌اند، غذاها زیبا هستند و حتی غم و شکست هم گاهی با یک قاب زیبا و موسیقی مناسب منتشر می‌شود. اما آنچه در این قاب نیست، شاید خود زندگی باشد.

زندگی واقعی الزماً قابل انتشار نیست. شاید بخش مهمی از آن اصلاً نباید منتشر شود. مگر کسی از تمام ساعت‌هایی که در سکوت با خودش جنگیده، از روزهایی که پول کم آورده، در اضطراب امتحان، از ترس آینده، از دعوی خانوادگی، از شکست عشقی، از بیماری، از خستگی و از روزهایی که هیچ اتفاق خاصی نیفتاده است، استوری می‌گذارد؟ ما اما همین بخش‌های ندیده زندگی دیگران را با تمام زندگی خودمان مقایسه می‌کنیم.

چشم و هم‌چشمی؛ از سرویس چینی تا سبک زندگی اینستاگرامی

یادمان می‌آید در سبک زندگی دهه‌های ۷۰، ۸۰ و حتی ۹۰، چقدر درباره «چشم و هم‌چشمی» حرف می‌زدیم؟ فلانی به خانه فلانی مهمانی رفته بود، سرویس چینی او را دیده بود و حالا از آقای خانه همان سرویس را می‌خواست. یکی مبل جدید خریده بود، دیگری پرده خانه را عوض می‌کرد. یکی اتومبیل جدید گرفته بود، دیگری می‌گفت

فعالیت هوم اسکول ها جایگاه قانونی ندارد

وزیر آموزش و پرورش گفت: در صورت شناسایی هوم اسکول‌ها موضوع به پلیس اماکن و مراجع نظارتی منعکس و با متخلفان برخورد می‌شود.

باشگاه خبرنگاران جوان؛ علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش در گفت وگو با خبرنگار باشگاه خبرنگاران جوان درباره فعالیت هوم‌اسکول‌ها اظهار کرد: هرجا مشاهده شود فرد یا مجموعه‌ای اقدام به راه‌اندازی هوم‌اسکول کرده است،

چرا

چشم و هم‌چشمی البته پدیده تازه‌ای نیست؛ اما امروز همان میل قدیمی، با یک زبان جدید و در مقیاسی بسیار بزرگ‌تر وارد خانه‌های ما شده است. این بار لازم نیست همسایه‌مان را ببینیم. لازم نیست به مهمانی خانه کسی برویم. لازم نیست حتی او را بشناسیم.

کافی است اینستاگرام را باز کنیم. در چند دقیقه می‌توانیم

خانه صدها نفر، سفرهای ده‌ها نفر، لباس پوشیدن آدم‌های مختلف، سبک غذا خوردن، مدل فرزندپروری، مراسم ازدواج، تولد، خرید، تفریح و حتی شیوه گذراندن یک صبح معمولی را ببینیم. و اینجاست که یک اتفاق مهم در ذهن رخ می‌دهد: مقایسه.

اینستاگرام به واسطه ماهیت تجاری و بازاری خود، دسترسی بسیار آسانی به کالا، خدمات و سبک‌های مختلف زندگی ایجاد کرده است. مخاطب هم‌زمان که زندگی دیگران را می‌بیند، با لینک خرید لباس، لوازم خانه، لوازم آرایشی، سفر، رستوران، کلاس آموزشی و ده‌ها محصول دیگر مواجه می‌شود. یعنی فاصله میان «دیدن» و «خواستن» به چند ثانیه کاهش پیدا کرده است. چشم می‌بیند، ذهن مقایسه می‌کند و بعد میل شکل می‌گیرد.

مثلا خانه‌خودمان را با خانه دیگری مقایسه می‌کند. سفر خودمان را با سفر او. لباس خودمان را با لباس او. رابطه‌مان را با رابطه‌ای که در صفحه دیگری می‌بینم. ظاهر خودمان را با کسی که ساعت‌ها برای گرفتن یک عکس وقت گذاشته است و شاید خطرناک‌تر از همه، زندگی واقعی خودمان را با نسخه ویرایش‌شده زندگی دیگری مقایسه می‌کنم. این مقایسه البته همیشه آگاهانه نیست. گاهی حتی نمی‌دانیم چرا از زندگی خودمان ناراضی شده‌ایم. فقط می‌دانیم چیزی کم است. چیزی که تا چند دقیقه پیش، پیش از باز کردن اینستاگرام، حتی نمی‌دانستیم وجود دارد.

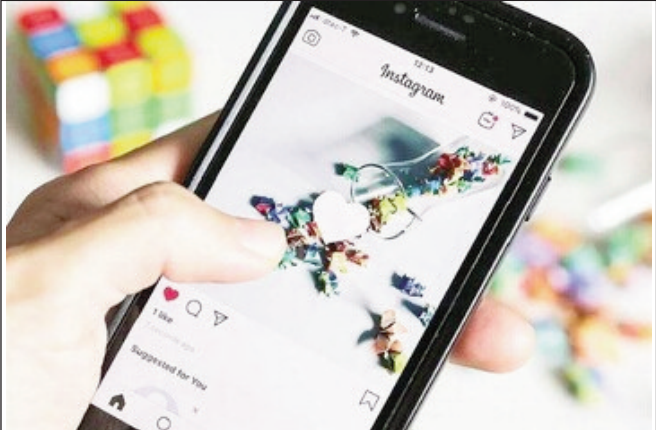
نسل‌هایی که با «زندگی نمایش داده‌شده» بزرگ می‌شوند

این مسئله وقتی جدی‌تر می‌شود که پای نوجوانان و جوانان به میان می‌آید. نوجوانی که هر روز با تصاویری از استایل‌های ایده‌آل، اتاق‌های رویایی، لباس‌های گران، سفرهای خارجی، مهمانی‌های پرزرق‌وبرق و سبک زندگی پرهزینه مواجه می‌شود، ممکن است به تدریج تصویری غیرواقعی از زندگی عادت پیدا کند. او دیگر فقط نمی‌پرسد «من چه چیزی دوست دارم؟»؛ ممکن است بپرسد «چرا من مثل آنها نیستم؟» و این سؤال ساده می‌تواند آرام‌آرام احساس ناکافی بودن ایجاد کند.

در این میان، مسئله فقط مصرف‌گرایی نیست. اینستاگرام می‌تواند به مرور، سلیقه، الگوی موفقیت، تعریف زیبایی، شکل روابط اجتماعی و حتی تصور ما از خوشبختی را نیز تحت تأثیر قرار دهد. قبلاً جامعه به ما می‌گفت چه چیزی خوب است و چه چیزی بد. خانواده، مدرسه، محله، کتاب، تلویزیون، سینما و دوستان در شکل‌گیری این نگاه نقش داشتند. امروز اما یک صفحه کوچک در دست ما، هر روز و هر ساعت، ده‌ها و صدها الگوی تازه را وارد ذهنمان می‌کند. این یعنی سبک زندگی فقط مصرف نمی‌شود؛ سبک زندگی به ما پیشنهاد می‌شود. و گاهی این قدر این پیشنهادها تکرار می‌شوند که دیگر فراوش می‌کنیم آنها «پیشنهاد» بوده‌اند، نه واقعیت. شاید برای همین است که باید گاهی از خودمان بپرسیم

این اقدام تخلف محسوب می‌شود و از نظر قانونی جایگاهی نداردوی افزود: البته خانواده‌ای که فرزند خود را از مدرسه خارج کرده و آموزش او را در خانه دنبال می‌کند، موضوع متفاوتی دارد؛ اما هیچ فرد یا مجموعه‌ای نمی‌تواند به‌صورت

«زندگی منهای اینستاگرام» چه شکلی است؟ اگر گوشی را کنار بگذاریم و برای چند ساعت، چند روز یا حتی یک روز کامل، زندگی دیگران را نبینیم، چه چیزی از خواسته‌هایمان باقی می‌ماند؟ آیا هنوز همان لباس را می‌خواهیم؟ آیا هنوز دوست داریم همان‌طور خانه‌مان را بچینیم؟ آیا هنوز سفر رفتن برامان جذاب است یا فقط عکس سفر را می‌خواستیم؟ آیا هنوز همان مدل جشن تولد، ازدواج، مهمانی یا تفریح را دوست داریم؟ و مهم‌تر از همه، آیا هنوز خودمان را با همان آدمی که در آینه می‌بینیم مقایسه می‌کنیم یا تصویری که از خودمان در ذهن ساخته‌ایم، محصول ساعت‌ها تماشای دیگران است؟

زندگی منهای اینستاگرام شاید زندگی بدون تکنولوژی نباشد؛ زندگی بدون مقایسه است. زندگی بدون اینکه هر لحظه مجبور باشیم برای انتخاب‌هایمان مخاطب، لایک و تأیید داشته باشیم.

وقتی شبکه اجتماعی فقط سبک زندگی نمی‌سازد اما ماجرا فقط به سبک زندگی و مصرف ختم نمی‌شود. شبکه‌های اجتماعی، به دلیل سرعت انتشار، دسترسی گسترده و امکان بازنشر بی‌وقفه، می‌توانند بستری مناسب برای انتشار اخبار منفی، اخبار کذب، شایعات و روایت‌های ناص و مشوش‌کننده نیز باشند.

در چنین فضایی، یک خبر نادرستی می‌تواند پیش از آنکه فرصت بررسی‌اش فراهم شود، هزاران بار دیده و بازنشر شود. یک تصویر قدیمی می‌تواند به عنوان تصویری از یک اتفاق تازه منتشر شود. یک جمله قطعیه شده می‌تواند معنایی کاملاً متفاوت پیدا کند و یک شایعه می‌تواند آن قدر تکرار شود که بخشی از مخاطبان، صرف تکرار شدنش را به معنای درست بودن آن تصور کنند.

اینجا دیگر با یک اپلیکیشن برای سرگرمی مواجه نیستیم؛ با رسانه‌ای مواجهیم که می‌تواند بر ادراک جمعی، احساسات عمومی و حتی برداشت جامعه از واقعیت اثر بگذارد. مسئله این نیست که اینستاگرام را حذف کنیم یا تمام شبکه‌های اجتماعی را دشمن بدانیم. مسئله این است که بدانیم آنچه می‌بینیم، الزماً تمام واقعیت نیست. اینستاگرام ویرتین است؛ اما ما نباید ویرتین را با اَبَار اشتباه بگیریم.

آنچه در قاب دیده می‌شود، تنها بخشی از زندگی است؛ پشت قاب، هزاران لحظه وجود دارد که هیچ‌کس آنها را نمی‌بیند و شاید اتفاقاً همان لحظه‌ها، واقعی‌ترین بخش زندگی باشند.

کافی است چند دقیقه تماشا کنیم تا احساس کنیم از چیزی عقب مانده‌ایم؛ از خانه، از لباس، از سفر، از زیبایی، از موفقیت، از رابطه، از پول و حتی از خود زندگی. و شاید این پرسش هنوز باقی است که تا کجا قرار است اینستاگرام فرهنگ ایرانی را از ما بگیرد و به جای اینکه ما فرهنگ‌ساز باشیم، فرهنگ خودساخته و نخ‌نمایی را خوراک اذهانمان کنند؟ منبع: مهر

قانونی اقدام به راه‌اندازی هوم‌اسکول کند.

وزیر آموزش و پرورش تصریح کرد: اگر از فعالیت چنین مراکزی مطلع شویم، حتماً برخورد می‌کنیم و موضوع را به پلیس اماکن و مراجع نظارتی منعکس خواهیم کرد. کاظمی با بیان اینکه فعالیت هوم‌اسکول‌ها معمولاً برای کودکان مناسب نیست؛ گفت: این موضوع به‌ویژه از منظر تربیتی اهمیت دارد؛ چرا که برنامه‌های این مراکز ساعاتی نیست و هنجارهایی که دنبال می‌کنند، با هنجارهای تربیتی موردنظر نظام جمهوری اسلامی ایران انطباق ندارد. وی ادامه داد: فعالیت هوم‌اسکول‌ها در بسیاری موارد با اهداف نظام تعلیم و تربیت مغایر است و باید با آن برخورد قانونی شود.

فراخوان ثبت نام اتحادیه‌های: مصالح

ساختمانی، مشاورین املاک و خودرو، آژانس

تلفنی و صنوف وابسته شهرستان امیدیه

دعوت به ثبت نام (انتخابات اتحادیه‌های

صنفی ۱۴۰۵)

به استناد ماده ۷ آیین‌نامه اجرایی ماده ۲۲ ق ن ص ثبت نام در

انتخابات هیات مدیره اتحادیه از روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۳

تا پایان وقت مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ به نشانی زیر مراجعه و نسبت به ثبت نام و بارگذاری مدارک مورد نیاز اقدام فرمایید.

http://election.iranianaasnaf.ir

ثبت نام و بارگذاری مدارک مورد نیاز از طریق سامانه فوق، همچنین ضروری است با در دست داشتن اصل و کپی مدارک زیر: اصل و کپی مدرک تحصیلی، اصل و کپی کارت پایان خدمت یا کارت معافیت دائم به اداره صنعت، معدن و تجارت امیدیه واقع در شهرک مطهری، خیابان کانال، روبروی باشگاه بدنسازی سلطانی مراجعه فرمایید.

بدیهی است عدم بارگذاری هر یک از مدارک مورد نیاز در سامانه، به منزله عدم تکمیل فرایند ثبت نام می باشد.

هیات اجرایی برگزاری انتخابات اتحادیه های صنفی شهرستان امیدیه

تقسیم اموال و داریی های

متوفی میان وراث مشمول

مالیات نیست

بر اساس بخشنامه سازمان امور مالیاتی کشور، هر گونه تقسیم اموال متوفی میان وراث اعم از توافقی یا قضایی مشمول مالیات نیست.

باشگاه خبرنگاران جوان- سازمان امور مالیاتی کشور با صدور بخشنامه‌ای بر شفافیت فرآیندهای مالیاتی در حوزه انتقال اموال متوفی تأکید کرد. بر اساس این گزارش، مطابق ماده ۱۷ قانون مالیات‌های مستقیم، انتقال اموال و دارایی‌ها از متوفی به وراث مشمول مالیات بر ارث است و پس از آن، فرآیند تقسیم اموال و دارایی‌ها میان وراث صرف‌نظر از اینکه به‌صورت تراضی (توافقی) ورثه باشد یا از طریق حکم دادگاه، مشمول مالیات نخواهد بود.

بر اساس مفاد این بخشنامه، حتی در مواردی که تقسیم اموال مستلزم اصلاح سهم، سازش مابه‌التفاوت یا عدم تساوی در تقسیم باشد، این اقدام از منظر قوانین مالیاتی «انتقال جدید» محسوب نشده و مشمول مالیات دیگری نیست.

سازمان امور مالیاتی در عین حال تأکید کرد که معافیت مذکور صرفاً ناظر بر «تقسیم‌نامه» میان وراث است. طبق تبصره (۴) ماده ۱۷ قانون مالیات‌های مستقیم چنانچه ورثه پس از تعیین سهم خود، اموال مذکور را به «اشخاص ثالث» یا حتی سایر وراث بفرشند یا انتقال دهند، این انتقال ثانویه، یک معامله مستقل محسوب شده و علاوه بر مالیات بر ارث اولیه، مشمول مالیات‌های متعلق به آن فصل مربوطه از قانون خواهد بود.

این بخشنامه با استناد به مقررات ماده ۳۲۶ قانون امور حسبی و ماده ۵۹۱ قانون مدنی، بر ضرورت تسهیل در امور وراث و جلوگیری از تفسیر سلیقه‌ای در اجرای قوانین مالیاتی صادر شده است.

نتایج امتحانات نهایی به زودی اعلام می‌شود

متوسطه وزارت آموزش و پرورش، گفت: تصحیح اوراق امتحانات نهایی تقریباً به پایان رسیده است. باشگاه خبرنگاران جوان؛ مصطفی آذرخیش، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش، در گفتگو با خبرنگار باشگاه خبرنگاران جوان با بیان این که تصحیح اوراق امتحانات نهایی تقریباً به پایان رسیده؛ گفت: به زودی نتایج امتحانات نهایی اعلام می‌شود.

معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش با استناد به بخشنامه جدید مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت وزارت آموزش و پرورش، افزود، مطابق با دستورالعمل‌های جدید امتحانات نهایی تجدیدی‌های پایه دوازدهم به صورت هماهنگ کشوری طراحی خواهد شد. بر این اساس، سوالات امتحانات در سطح ملی تدوین و در اختیار ادارات کل آموزش و پرورش استان‌ها قرار می‌گیرد.

آذرخیش با تبیین فرآیند اجرایی ادامه داد: اگرچه طراحی سوالات به صورت متمرکز و کشوری انجام می‌شود، اما مسئولیت اصلی اجرای آزمون، تصحیح برگه‌ها و اعلام نتایج بر عهده مدارس خواهد بود.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده

(نوبت اول) تاریخ انتشار : ۱۴۰۵/۶/۴

بدینوسیله به اطلاع کلیه اعضاء شرکت تعاونی مرزنشینان تکین کرخه شوش دایتایل می رساند که جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت اول این شرکت راس ساعت ۱۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۶/۲۸ در محل شوش – زمین شهری شمالی – خیابان ابرار – حسینیة المهدی برگزار می گردد. ضمنا اعضای که تمایل دارند در سمت هیات مدیره و بازرسی انجام وظیفه نمایند ظرف مدت پنج روز از انتشار آگهی به دفتر شرکت تعاونی واقع در شوش – زمین شهری شمالی – خیابان آزادی دفتر پیشخوان دیناروند مراجعه نموده و نسبت به تکمیل فرمهای مربوطه اقدام نمایند. از اعضای که به هر دلیل قادر به حضور در مجمع عمومی نیستند درخواست می شود از تاریخ انتشار تا قبل از برگزاری مجمع به آدرس شوش – زمین شهری شمالی – خیابان آزادی – دفتر پیشخوان دیناروند مراجعه و با دادن وکالت به یکی از اعضا تعاونی در تصمیم گیریها شرکت نمایند.

توضیحات : برابر ماده ۱۱۹آیین نامه (آخرین اصلاحات) هر یک از اعضای تعاونی می توانند نماینده تام الاختیار از میان اعضاء و یا خارج از آنان برای حضور در مجمع و اعمال رای تعیین نمایند. تعداد آراء وکالتی هر عضو و هر شخص غیر عضو تنها یک رای خواهد بود.

این جلسه با حضور اکثریت اعضاء تعاونی رسمیت خواهد یافت.

دستور جلسه :

۱- انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل هیات مدیره

۲- انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل بازرس

۳ – تعیین خط مشی آتی شرکت

شرکت تعاونی مرزنشینان تکین کرخه شوش